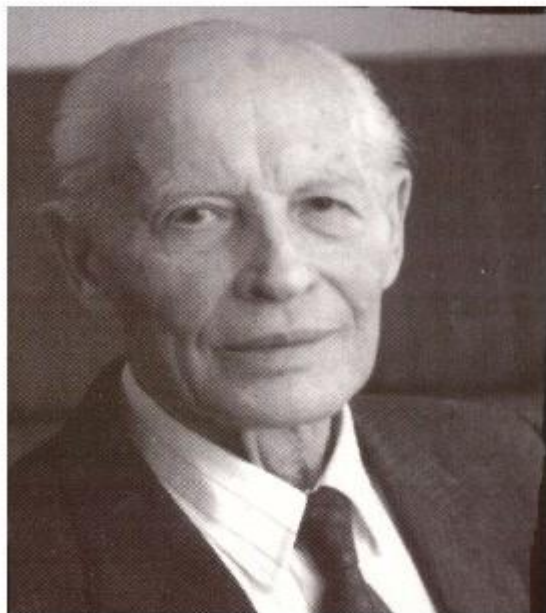

LAPSIKASTE JA PELASTUS II

Väinö Hotti

(nettikuva)

UURAS SARNIVAARA

Uuras Saarnivaara oli suomalainen filosofian ja teologian tohtori, kristillinen kirjailija ja merkittävä luterilainen hengellinen vaikuttaja. [Wikipedia](#)

Synty: 17. helmikuuta 1908, [Nurmijärvi](#)

Kuoli: 5. toukokuuta 1998

Kuollut: 5. toukokuuta 1998 (90 vuotta);
Riihimäki

Koulutus: Chicagon
yliopisto (1945), Helsingin
yliopisto (1939), Netti.

Tohtori Uuras Saarnivaara: Lapsikaste ja pelastus luterilaisuudessa

Mitä Jeesus tarkoitti sanoilla Mk 10:14?

Pienillä lapsilla on voimakas tarve ja kaipaus läheisyyteen äidin (tai isän) kanssa sekä halu saada äidin antamaa ruokaa, niin että ne suorastaan parkuvat niitä. Nuorilla ja aikuisilla **pitäisi olla tähän verrattava tarve ja kaipaus** Kristuksessa valmistetun ja tarjotun armon puoleen sekä yhteyden uskovien seurakunnan kanssa (joka [Gl 4:26:n](#) mukaan on uskovien "äiti"). Ilman tällaista **tarvetta ja kaipausta** he eivät voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mutta vain silloin, kun Isä **Jumala vetää** heitä Kristuksen luo ja antaa heille **etsikkoajan**, heillä on tällainen kaipaus ja tarve armon ja uskovien yhteyden puoleen.

"Usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta" ([Rm 10:17](#)).

Todelliseen kuulemiseen on tarpeen kielen tunteminen, kyky ymmärtää puhuttujen sanojen ja lauseiden merkitys, tässä tapauksessa sanoma Kristuksessa tarjotusta pelastuksesta. **Mutta kenelläkään ihmisellä ei ole kieltä** (kykyä ymmärtää ja käyttää puhetta) **synnynnäisenä ominaisuutena**. Jokaisen on opittava se monia vuosia vaativan prosessin tietä. Sylivauvoilla ei ole puhekieltä, mutta heillä kaikilla (mikäli

ovat "normaaleja") on yhtäläinen kyky oppia se, olivatpa ihmiset, joilta he sen oppivat, suomalaisia, englantilaisia, japanilaisia, kiinalaisia tms. Ennen sen kielen oppimista, jolla heille julistetaan parannusta ja syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä ja veressä, he eivät voi tulla uskoon sitä kuulemalla. Olettamus, että pienet lapset, joilta puuttuu puheen ymmärtämisen kyky, tulevat uskoon kasteessa julistetun evankeliumin kuulemisen kautta, kuuluu kuviteltuun maailmaan, joka on vieras elämän todellisuudelle. Se on itsensä ja toisten pettämistä.

"Heidän hedelmistään te tunnette heidät"(Mt 7:16; vrt.12:33)

Kysymme: Kun pieninä kastetut lapset kasvavat, osoittavatko heidän elämänsä ja käytöksensä "hedelmät", että he ovat uudestisyntyneitä uskovia? Turvaavatko he Kristukseen Vapahtajanaan, rukoilevatko he, onko heillä halu kuulla ja lukea Jumalan sanaa, tekevätkö he sisäisestä halusta parannusta synneistään ja vioistaan, etsien anteeksiantamusta Jumalalta ja ihmisiltä? Kaipaavatko ja rakastavatko he uskovien seuraa, kavahtaen seurustelua jumalattomien syntisten kanssa? -Jossakin määrin tällaisia piirteitä on havaittavissa "lapsuuden kristityissä", ei kuitenkaan pelkän kasteen perusteella, vaan pääasiassa kristillisen kasvatuksen johdosta.

ilman selvää ja oikeaa kristillistä kasvatusta pieninä kastetut ovat kasvaessaan samalla tavalla kristillistä uskoa ja sen hedelmiä vailla kuin kastamattomat lapset. **"Mikä lihasta on syntynyt, on liha"**. Nämä Jeesuksen sanat ovat aivan yhtä ilmeisesti totta kastamattomien ja kastettujen lasten kohdalla heidän kasvaessaan. Viime aikoinakin on eri maissa nähty ja koettu, kuinka kastetut yhtäläisesti kastamattomien kanssa kovin usein ovat häijyjä ja raakoja toisiaan kohtaan. He ajattelevat paljolti vain omia halujaan ja toiveitaan, käyttäen väkivaltaa yrityksissään saada, mitä haluavat. He ovat "lihasta syntyneinä liha", eikä heissä näy Hengen hedelmiä, joista Raamattu puhuu esim. [1 Kr 13:4-7](#) ja [Gl 5:22](#).

Useimmat luterilaiset kavahtavat mainittujen Jeesuksen sanojen käyttämistä arvosteluperusteina ihmisten hengellisen ja siveellisen tilan arvostelemisessa, lapsina kastetut heidän ymmärtävässä iässä ollessaan mukaan luettuina. Varsin yleisesti vallitseva "luterilainen" perimätieto [Mk 10:14s.](#) olevien Jeesuksen sanojen merkityksestä on ilmeisen erheellinen.

Tarjous/lupaus ja sen vastaanottaminen

Luterilaiset Tunnustuskirjat puhuvat joissakin kohdissa (joskus tosin epävarmassa sävyssä) lasten uskoon tulosta/uudestisyntymisestä kasteessa (esim. Luther, **Iso katekismus**, Kaste, s.52ss.). Niiden pääkorostus on kuitenkin se, että syntinen ihminen tarvitsee pelastuakseen tietoisien **synnintuntoon** tulemisen **lain** kautta ja

evankeliumin lohdutuksen kautta tapahtuvan **armon tuntemiseen** tulemisen. Ne painottavat uudistuvasti, että **kaste ei pelasta ilman omakohtaista uskoa**, jonka Pyhä Henki vaikuttaa evankeliumin sanan kautta.

Augsburgin tunnustus ja sen Puolustus (IX) selittävät, että **kasteen kautta "tarjotaan armo"**, ja että on kastettava lapsetkin, jotka näin kasteen kautta **annetaan Jumalan huomaan ja tulevat otollisiksi**". "Pienetkin lapset on kastettava, koska **pelastus tarjotaan kasteen kautta**." Siinä he "tulevat osallisiksi pelastuslupauksesta".

Rm 6:3:n mukaan kaste Kristukseen merkitsee Hänen kuolemaansa kastamista, ts. anteeksiantamukseen Hänen veressään. Kaste tapahtuu "syntien anteeksisaamiseksi" (**Apt 2:38**) ja syntien pois pesemiseksi (**Apt 22:16**) Kristuksen lunastustyön armollisen kastetun hyväksi lukemisen kautta. Tämä tapahtuu "objektiivisessä" merkityksessä, ja se kätkee lapset liitonarmoon siihen asti, kunnes he tulevat ymmärtävään ikään, vastuulliseksi suhtautumisestaan Jumalaan sekä evankeliumin kutsuun ja armontarjoukseen.

Ensiksi kasteessa ja sitten evankeliumin sanassa **tarjottu ja luvattu armo on otettava vastaan katuvassa uskossa**. Luther sanoo: "Isä Jumala antaa lupauksen. Mutta hän ei ole Isä minulle, ellen minä vastaa Hänelle lapsena...Isä tarjoaa ensiksi minulle lupauksessaan armon ja isyyden. Minun asiani on ottaa se vastaan...Silloin Isä ja poika lapsi tulevat yhteen", so. jumalanlapseus tulee käytännölliseksi todellisuudeksi (**Pit.Gal.sel.4:5ss.**).

Toisen kerran Luther painottaa, että **usko** evankeliumin lupaukseen "vanhurskauttaa ja **täyttää kasteen merkityksen**...Niin pian kuin me alamme uskoa me...alamme elää Jumalalle...Usko on siksi **hengellinen kaste**" (Babyl.vank.WA,6:532ss.). "Missä usko puuttuu, se jää hyödyttömäksi merkiksi" (Iso katek.IV,73).

Vertauksissaan kuninkaan pojan häistä (**Mt 22**) ja suurista illallisista (**Lk 14**) Jeesus puhuu **kahdesta kutsusta**, valmistavasta ja lopullisesta, juhlan/aterian ollessa valmis. Kummassakin vertauksessa useimmat kutsutut kieltäytyvät tulemastakin ollen kiinnostuneita maailman asioihin. Tämä valaisee lapsikasteen ja kääntymyksen suhdetta: **Jumalan kutsu ja armontarjous tulee alustavasti ja valmistavasti kasteessa**. Lapset saavat siinä ensikutsun armoon ja Jeesuksen seuraajiksi, ja **heidät otetaan (objektiivisesti) liitonarmoon**. Kun tämä kutsu ja armontarjous esitetään heille **ymmärtävässä iässä**, jolloin **heidän olisi se parannuksessa ja uskomalla evankeliumi otettava vastaan**, useimmat vastaavat: Ei kiinnosta, en välitä tuosta armosta, enkä halua lähteä seuraamaan Jeesusta.

Ne kastetut, jotka ovat "säädetyt iankaikkiseen elämään" (Apt 13:48), kuitenkin nöyrtyvät parannukseen ja uskovat, saaden siten "hengellisen kasteen", kuten Luther sanoo, se on, uudestisyntyvät Pyhästä Hengestä (Jh 3:5; Tt 3:5). Näiden ihmisten elämässä vedestä ja Hengestä syntymisen eli **kasteen ja koetun uskoontulon** välillä on **aikaväli**, mutta ne **yhdessä muodostavat uudestisyntymisen**. Jumalan valtakuntaan sisälle pääsemiseksi tarvitaan sekä vedestä että Hengestä syntyminen. On erittäin turmiollinen epäraamatullinen erehdys ajatella, että vesikaste yksin, ilman Hengestä syntymistä eli koettua kääntymystä, ja uskon tulemistä olisi uudestisyntyminen.

Pyhän Hengen pelastava työ

Jumalan Henki vaikuttaa uudestisyntymisen parannuksen ja uskon kautta. Hän saa ne aikaan lain ja evankeliumin sanan välityksellä, yleensä vastauksena uskovien esirukouksiin. Kysymyksessä lapsina kastetuista **vastuu** näistä asioista on lähinnä **uskovilla vanhemmilla ja seurakunnalla**. Jumalan valinta/säätäminen iankaikkiseen elämään ei vaikuta "automaattisesti", vaan tämän uskovien ihmisten/seurakunnan työn välityksellä. Kunkin henkilön uskon tulossa Jumalan ennalta säätämisen ja uskovien työn suhteet ovat meille "tutkimattomia" (Rm 11:33).

Yksi asia on varma: **Jumala ei ole antanut meille/seurakunnalleen mitään armonvälinettä, joka automaattisesti, ex opere operato, sisältää Pyhän Hengen uudestisyntyttävän työn**. Raamatussa ei ole mitään lupaus, että lapsikaste olisi sellainen. Tosin Gl 3:27 on usein esitetty sellaisena: "**Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.**" Paavali kirjoittaa kuitenkin edellisessä jakeessa: "**Te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.**" Tämä merkitsee: Vain ne, jotka ovat uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa, ovat Hänet päällensä pukeneet. Kastetut epäuskoiset eivät ole Jumalan lapsia eivätkä Kristuksen päällensä pukeneita.

Oppi uudestisyntymisestä /uskoon tulemisesta lapsikasteessa johtaa **harhaan lasten kasvatuksessa**. Heitä kohdellaan siinä kuin uudestisyntyneitä/uskovia Jumalan lapsia, vaikka heitä todellisuudessa pitäisi pyrkiä **evankelioimaan**, johtamaan parannukseen ja uskon. Tämä on yleisluterilaisen kasteopin turmiollinen seuraus, sen tuottama kirous. **U.Parzany** (Saksa) on sanonut paikalleen: "Sen, joka kastaa lapsia, on evankelioitava", sillä lapsikaste on tehoton, ellei kääntymys seuraa (Licht + Leben, kesäk.1986, s.132).